

Utan förutseende jägare skulle det ha sett betydligt sämre ut och arter som älg, kronhjort, dovhjort, rådjur och fälthare hade kanske inte ens funnits i vår fauna.

Arkivfoto: HASSE HOLMBERG/Scanpix

Svensk jakt bra för mångfalden

Svar till Charlotte Swanstein, Helsingborg, angående viltvård.

Charlotte Swanstein ondgör sig över en jakttidnings rovdjurskampanj och det har jag viss förståelse för. Men sättet hon gör det på upprör mig som jägare, viltvårdare och läroboksförfattare i jakt.

Låt mig rätta ett par felaktigheter som att två procent av befolkningen är jägare och att råv får jagas året om. 2013 löste 302 478 personer jaktkort i Sverige, drygt tre procent av befolkningen, och räven är fredad under yngeltiden.

Och nötskrikan, Sveriges vanligaste kråkfågel, jagas för att den är god att äta samt för att den är en betydande predator på andra fåglar.

Rovdjur är i de flesta jägares ögon inte bara skräpdjur som förstör. Men deras in-

verkan på viltstammarna kan vara mycket stor, speciellt i marker där viltvård bedrivs. De dras helt enkelt till ställen där det finns mycket mat. I många fall är alltså rik förekomst av rovdjur frukten av jägarnas viltvård.

”Hade alla grupper i samhället tagit samma ansvar som jägarna vore läget ännu gynnsammare.”

Historiskt sett har Sverige knappast haft bättre viltstammar än i dag, mycket tack vare klok jakt och viltvård. Utan förutseende jägare skulle det ha sett betydligt sämre ut och arter som älg, kronhjort, dovhjort, rådjur och fälthare hade kan-

ske inte ens funnits i vår fauna.

Den svenska jakten av i dag hotar ingen enda djurart, tvärtom är den bra för mångfalden och närmast en förutsättning för att arter som raphöna och fasan över huvud taget överlever.

När en art är hotad handlar det så gott som alltid om miljöpåverkan genom rationaliserade brukningsmetoder, bebyggelse etcetera. Jämfört med andra europeiska länder har Sverige en rik och omväxlande natur. Hade alla grupper i samhället tagit samma ansvar som jägarna vore läget ännu gynnsammare.

I dagens matdebatt om hästkött, antibiotika och dansk svinuppfödning vill jag gärna också påpeka att jakten årligen producerar cirka 15 miljoner kilo läckert, magert och i ordets verkliga bemär-

kelse ekologiskt och närproducerat kött utan tillsatser och mediciner, och som kommer från djur som levtt ett naturligt liv i sin rätta miljö.

Swanstein skriver att jägarutbildningen är ett skämt och att ballistikkunskapen är nog den främsta, djurkunskapen i princip noll.

Jag är huvudförfattare till Svenska Jägareförbundets lärobok Jägarskolan. På dess 357 sidor förekommer inte ordet ballistik, medan ekologi och artkunskap omfattar 148 sidor. Jag låter dessa siffror tala för sig själva tillsammans med det faktum att det är Naturvårdsverket som ansvarar för examinationen av nya jägare, så det är dit Swanstein bör vända sig med sin kritik.

Sten Christoffersson

Vellinge
författare, biolog och jägare